

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w LUBLINIE

Lublin, dnia 1 września 1956 Nr 9 Poz. 34—38

TREŚĆ

Poz. 34

UCHWAŁA NR 161 PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 4.VII.1956

w sprawie wynagrodzeń za środki przewozowe niemechaniczne dostarczane na rzecz Wojska Polskiego i służby Bezpieczeństwa Publicznego w czasie pokoju na II półrocze 1956 r.

Na podstawie art. 15 ust. 2 i 4 Ustawy z 18.VII.1950 (Dz.U. Nr 36, poz. 322), Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ustala stawki wynagrodzeniowe za dostarczone środki przewozowe niemechaniczne na rzecz Wojska Polskiego i służby Bezpieczeństwa Publicznego w czasie pokoju w następującej wysokości:

§ 1.

1. za korzystanie ze środka lokomocji jednokonnego za jedną godzinę — zł 4,95,

2. za korzystanie ze środka lokomocji parokonnego za jedną godzinę — zł 7,65,

3. za korzystanie z konia wierzchowego i jucznego z rzędem za jedną godzinę — zł 2,70.

§ 2.

Odnośnie środków lokomocji wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 za jeden km drogi i dalsze od miejsca zamieszkania właściciela środka lokomocji do miejsca stawiennictwa oraz powrotną drogę dolicza się 1 zł za każdy przebyty na tej trasie km.

§ 3.

Obsłudze środka lokomocji w przypadku przebywania w podróży dłużej niż 8 godzin przyznaje się jednocześnie diety na zasadach państwowych (Dz. U. Nr 38 z 1948 r., poz. 279).

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województwa lubelskiego od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1956 r.

SEKRETARZ PREZ. WRN
E. Zając

PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN
J. Popko

Poz. 35

ORZECZENIE PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W CHEŁMIE

z dnia 22.III.1956

w sprawie przejścia na własność Państwa mienia położonego w grom. Dorohusk, pow. chełmskiego, pozostałego po Antonim Korolczuku, przesiedlonym do ZSRR.

Na zasadzie art. 3 ust. 1 dekretu z 5.IX.1947 o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59, poz. 318) i Rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z 15.VII.1948 wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 37, poz. 271) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie

orzeka:

wszelkie mienie położone w grom. Dorohusk, pow. chełmskiego, o ogólnej powierzchni 1.17 ha wraz z zabudowaniami, pozostałe po Antonim Korolczuku, przesiedlonym do ZSRR, ze wszelkimi prawami i przynależnościami przeszło w dniu 22.III.1956 r. na własność Państwa.

Od orzeczenia powyższego osobom zainteresowanym służy prawo odwołania się do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie w terminie 30 dni po upływie 14 dni od dnia wydania niniejszego Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

PRZEWODNICZĄCY PREZ. PRN
K. Czubak

Poz. 36

ORZECZENIE PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W HRUBIESZOWIE

z dnia 26.VI.1956 RUR. 113/1/56

w sprawie przejścia na własność Państwa mienia położonego we wsi Podhajczyki, Grom. RN Dołhobyczów, pow. chełmskiego, pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR.

Na zasadzie art. 3 ust. 1 dekretu z 5.IX.1947 o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59, poz. 318) i Rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z 15.VII.1948 wydanego w porozumieniu z Ministrem Admi-

nistracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 37, poz. 271) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Hrubieszowie

orzeka:

wszelkie mienie położone we wsi Podhajczyki, Grom. Rady Narodowej Dołhobyczów, pow. hrubieszowskiego, o ogólnej powierzchni 75.48 ha, pozostałe po osobach przesiedlonych do ZSRR, których nazwiska umieszczone zostały na tablicy ogłoszeniowej w lokalu Prezydium PRN w Hrubieszowie, wraz z zabudowaniami ze wszelkimi prawami i przynależnościami przeszło w 1945 r. na własność Państwa.

Od orzeczenia powyższego osobom zainteresowanym służy prawo odwołania się do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Hrubieszowie w terminie 30 dni po upływie 14 dni od dnia wydania niniejszego Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO PREZ. PRN
A. Koza

Poz. 37

ORZECZENIE

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W TOMASZOWIE LUB.

w sprawie przejścia na własność Państwa mienia położonego w pow. Tomaszów Lub., pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR.

Na zasadzie art. 3 ust. 1 dekretu z 5.IX.1947 o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59, poz. 318) i Rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z 15.VII.1948 wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 37, poz. 271) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tomaszowie Lub.

orzeka:

wszelkie mienie położone w pow. Tomaszów Lub., pozostałe po osobach przesiedlonych do ZSRR, których nazwiska umieszczone zostały na tablicy ogłoszeniowej w lokalu Prezydium PRN w Tomaszowie Lub. z zabudowaniami ze wszelkimi prawami i przynależnościami przeszło w dniu 1 czerwca 1945 r. na własność Państwa, a mianowicie: 1. we wsi i Grom. RN Niemirówek, o powierzchni ogólnej 9.30 ha, orzeczenie z 16.VII.1956, L.R. II/6/56; 2. we wsi Typin, Grom. RN Podhorce, o ogólnej powierzchni 3.01 ha, orzeczenie z 16.VI.1956, L.R. II/6/107/56; 3. we wsi Michalów, Grom. RN Rachanie, o ogólnej powierzchni 5.13 ha, orzeczenie z 16.VI.1956, L.R. II/6/1956.

Od orzeczenia powyższego osobom zainteresowanym służy prawo odwołania się do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tomaszowie Lub. w terminie 30 dni po upływie 14 dni od dnia wydania niniejszego Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO PREZ. PRN
I. Żurowski

Poz. 38

ZARZĄDZENIE REJONU DRÓG WODNYCH W PUŁAWACH

z dnia 24.VII.1956

w sprawie przewozów międzybrzegowych na rzece żeglownej Wiśle od km 324,5 do km 431,2 oraz na rzece spławnej Wieprz od km 0,0 do km 127,0.

Na podstawie Zarządzenia Ministra Żeglugi z 20.VIII.1954 w sprawie organizacji siedzib, zakresu działania i właściwości terytorialnej rejonów dróg wodnych (Monitor Polski Nr 93, poz. 1027) oraz Instrukcji Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z 28.X.1955 w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 123, poz. 1610) zarządza się co następuje:

Przewozy stałe

§ 1.

Do uprawiania stałego przewozu publicznego między brzegami przeciwległymi mogą być dopuszczone statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m².

§ 2.

Uruchomienie na drodze wodnej stałego przewozu publicznego, posiadającego stałe urządzenia techniczne na brzegach, w wodzie lub nad wodą uzależnione jest od:

1. uzyskania zezwolenia władzy wodnej tj. terenowo właściwego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wydanego na podstawie Ustawy Wodnej z 19.IX.1922 (Dz. U. Nr 62 z 1928 r., poz. 574) w trybie ustalonym Instrukcją Ministrów Żeglugi i Rolnictwa z 28.X.1955 w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 123, poz. 1610),

2. zarejestrowania statku przewozowego w Rejonie Dróg Wodnych w myśl Rozporządzenia Ministra Komunikacji z 26.IV.1950 w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21, poz. 186),

3. uzyskania w Rejonie Dróg Wodnych dla statku przewozowego świadectwa zdolności żeglugowej w myśl Zarządzenia Ministra Żeglugi z 2.VIII.1952 w sprawie świadectwa zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr A-82 z 1952 r., poz. 1323 oraz z 1955 r. Nr 27, poz. 269).

§ 3.

Świadectwo zdolności żeglugowej określa rodzaj i przeznaczenie urządzenia przewozowego, ustala wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub towaru w tonach i wyposażenie kotwiczne, linowe, nawigacyjne, ratunkowe, przeciwpożarowe i sanitarno-higieniczne.

§ 4.

Świadectwa zdolności żeglugowej wydawane są na okres nie dłuższy niż 3 lata.

§ 5.

Przewozy międzybrzegowe podlegają odpowiednim przepisom zarządzenia Ministra Żeglugi z 10.IX.1952 w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr A-87, poz. 1368).

Obsługa przewozu

§ 6.

1. Przewóz może być obsługiwany jedynie przez osobę, która uznana została przez RDW za uzdolnioną do samodzielnego kierowania przewozem i na tej podstawie otrzymała świadectwo przewoźnika.

2. Jeśli właściciel względnie dzierżawca przewozu nie jest uprawniony do obsługiwania statku przewozowego, winien on przyjąć wykwalifikowanego przewoźnika, odpowiadającego wymogom.

3. Służbę przewoźnika mogą pełnić tylko osoby silne, zdrowe, trzeźwe i godne zaufania. Za wszelkie czynności załogi przewozowej odpowiada przewoźnik.

4. W razie uzasadnionych zażaleń właściciel przewozu zobowiązany jest zwolnić przewoźnika i przyjąć na jego miejsce innego, odpowiadającego wymaganiom władzy żeglugowej.

§ 7.

Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika winien złożyć podanie do Rejonu Dróg Wodnych z załączeniem następujących dokumentów:

1) życiorysu,
2) wyciągu z dowodu osobistego,
3) świadectwa lekarskiego, stwierdzającego odpowiedni stan zdrowia do zawodu żeglarskiego, w szczególności zdolność rozróżniania barw oraz dobry słuch,

4) dowodu odbycia co najmniej dwuletniej pracy w zawodzie żeglarskim lub w zawodzie przewoźnika,

5) dwóch fotografii o wymiarach 4,5×6 cm.

§ 8.

Kandydat ubiegający się o uzyskanie świadectwa przewoźnika powinien wykazać się znajomością:

1) rodzaju, przeznaczenia i konstrukcji promu przewozowego, względnie łodzi,

2) wykonywania niezbędnych napraw, jak uszczelnianie dna i burt, pokładu, napraw urządzeń pomocniczych itp. robót,

3) używania i utrzymywania w sprawności przedmiotów wyposażenia nawigacyjnego, przeciwpożarowego i ratowniczego,

4) zachowania się podczas pracy na przewozie w warunkach normalnych i w warunkach wyjątkowych, jak podczas mgły, śnieżycy, burzy, przy tonięciu statku, pożarze, zderzeniu i innych nieszczęśliwych wypadkach,

5) przepisów o uprawianiu żeglugi i spławu, a w szczególności w odniesieniu do ruchu, postoju, mijania statków, wyposażenia i oznakowania przewozów wodnych.

§ 9.

Rejon Dróg Wodnych, po zbadaniu kwalifikacji przewoźnika, wydaje mu świadectwo przewoźnika z fotografią.

§ 10.

Istniejące stałe przewozy międzybrzegowe dokonywane statkami o pow. do 20 m² włącznie mogą nadal być eksploatowane o ile organa administracji wodnej udzieliły im zezwolenia wydanego na podstawie postanowień § 8 Instrukcji Ministra Żeglugi i Rolnictwa z 28.X.1955.

§ 11.

Wymienione w § 10 przewozy międzybrzegowe jako zwolnione od obowiązku posiadania świadectwa zdolności żeglugowej, pod względem wyposażenia podlegają przepisom niniejszego podanym w § 17.

Przewozy niestałe

§ 12.

Do uprawiania niestałego przewozu międzybrzegowego, a więc nie posiadającego stałych urządzeń technicznych na brzegach, w wodzie lub nad wodą, mogą być dopuszczane statki z własnym lub bez własnego napędu mechanicznego.

§ 13.

Do uruchomienia niestałego przewozu koniecznym jest:

1) uzyskanie zezwolenia terenowo właściwego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, wydanego w trybie administracyjnym, po zasięgnięciu opinii z Rejonu Dróg Wodnych co do stanu technicznego promu i warunków lokalnych na danym odcinku drogi wodnej,

2) zarejestrowanie statku w Rejonie Dróg Wodnych (§ 2 ust. 3),

3) uzyskanie świadectwa zdolności żeglugowej dla statków o pow. od 20 m² wzwyż jak w § 2 ust. 3.

§ 14.

W stosunku do statków o pow. ponad 20 m² mają zastosowanie postanowienia §§ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

§ 15.

W stosunku do statków o pow. do 20 m² włącznie mają zastosowanie postanowienia §§ 5, 6, 7, 8 i 9.

§ 16.

Rodzaj i przeznaczenie statku o pow. do 20 m² jego wolną burtę, największą dopuszczalną ilość pasażerów lub ładunku w tonach ustala Rejon Dróg Wodnych w karcie rejestracyjnej.

§ 17.

Staki o pow. do 20 m² winny być wyposażone co najmniej w następujący sprzęt:

1. pokładowy:

1) 4-ry łańcuchy cumownicze (na każdym narożniku po jednym),
2) 2 kotwice odpowiedniej wagi z wyposażeniem,
3) 2 bosaki okute z hakiem i ostrzem,
4) 2 laski okute lub wiosła,
5) latarnie sygnałowe (dwie białe i dwie czerwone),
6) 3 flagi sygnałowe (jedna czerwono-biała i dwie czerwone),
7) jedna trąbka sygnałowa,
8) 1 dzwon lub gong,

2. ratowniczy:

1) jedna łódź towarzysząca na 8—10 osób z wyposażeniem,
2) dwa koła ratunkowe (atestowane z rzutkami),
3) jedna pompa ręczna do wylewania wody,
4) dwa czerpaki ręczne do wybierania wody,
5) jedna apteczka przenośna z wyposażeniem,

3. przeciwpożarowy:

1) dwa wiadra z linkami,
2) jedna siekiera (toporek),
3) dwa łomy żelazne,
4) jedna skrzynia z piaskiem i szuflami.

§ 18.

Łodzie wiosłowe — przewozowe winny być wyposażone w następujący sprzęt:

1) jedno koło ratunkowe (atestowane z rzutką),
2) jeden bosak,
3) dwa wiosła (pojazdki i dulki),
4) jedno wiosło długie — pychowe,
5) jeden czerpak ręczny do wylewania wody,
6) jedna latarnia biała,
7) jedna kotwica z łańcuszkiem odpowiedniej wagi,
8) tabliczka informacyjna o nośności ton i osób.

§ 19.

Przewozy niestałe uruchamiane sezonowo dla własnych potrzeb gospodarczych (przewozy produktów rolnych, inwentarza, materiałów budowlanych, robotników itd.) wymagają tylko uzyskania zgody RDW, który określa jakim warunkom pod względem bezpieczeństwa winien odpowiadać przewóz.

Ogólne przepisy porządkowe

§ 20.

1. Przewoźnik powinien stale dbać o stan bezpieczeństwa przewozu i o bezpieczeństwo osób, korzystających z przewozu.

2. Pomosty przy brzegach jak i klapy wjazdowe i zjazdowe powinny być utrzymywane w należytym stanie, aby był zapewniony wygodny i bezpieczny dostęp do przewozu we wszystkich porach roku i przy każdym żeglownym stanie wody.

§ 21.

Przewoźnik powinien utrzymywać przewóz ze wszystkimi urządzeniami w należytym stanie i czystości.

§ 22.

1. Przed wjazdem na prom pojazdów przewoźnik obowiązany jest sprawdzić, czy prom jest należycie umocowany do brzegu i przestrzegać, aby kierowcy i woźnice nie wjeżdżali ani nie wyjeżdżali bez jego zezwolenia.

2. Względem pasażerów przewoźnik i jego pomocnicy winni przestrzegać należytej uprzejmości i grzeczności.

3. Pasażerowie na przewozie powinni zachowywać się spokojnie i stosować się do zarządzeń i nakazów przewoźnika.

4. Pasażerowie, jeźdźcy i piesi, pojazdy konne i mechaniczne mają być przeprawione w kolejności przybycia do przewozu, względnie z uwagi na warunki bezpieczeństwa, według wskazówek przewoźnika.

5. Jeźdźcy powinni zsiąść z koni i na przewozie trzymać je za uzdy.

Woźnice mają stać przy wyprzęgniętych zwierzętach pociągowych. Podróżujący wozami lub samochodami powinni, za wyjątkiem, chorych zejść z pojazdów.

6. Przed wjazdem i wejściem na prom przewoźnik zobowiązany jest zamknąć wjazd barierką lub łańcuchem. Przed odjazdem winien być zamknięty w ten sam sposób wjazd na prom.

Zamknięcia nie wolno usuwać przed lądowaniem, a dopiero po przybicu promu i należytym umocowaniu go przy brzegu.

7. Niespokojnych, niebezpiecznych lub złośliwych zwierząt nie wolno przeprawiać równocześnie z innymi zwierzętami lub ludźmi. Jeźdźcy, woźnice, poganiacze zwierząt itp. winni ustawiać zwierzęta i wozy według wskazówek przewoźnika.

8. Koła pojazdów znajdujących się na promie winny być zahamowane względnie zablokowane drewnianymi podkładami (klinami).

9. Pasażerowie piesi mają zajmować miejsca wskazane przez przewoźnika.

Osoby pijane przewoźnik może wykluczyć od przeprawy, jak również zobowiązany jest od wykluczenia takich osób na żądanie pasażerów promu.

§ 23.

W okresie wysokich wód i wylewów w granicach ustalonych i zamarkowanych, gdy wsiadanie i wysiadanie na miejscu lądowania jest utrudnione lub niemożliwe, przewoźnik winien według możności dołożyć wszelkich starań, ustawić pomosty z desek itp., aby pasażerowie mogli wylądować bezpiecznie, wygodnie i suchą nogą.

Nadzór nad przewozami

§ 24.

Nadzór nad przewozami międzybrzegowymi należy do zakresu działania terytorialnie właściwego organu administracji wodnej, organów Milicji Obywatelskiej, a nadto w zakresie bezpieczeństwa ruchu na wodach żeglownych i spławnych — do organów Rejonów Dróg Wodnych.

§ 25.

1. Kontrola przewozu może być przeprowadzona w każdej chwili, gdy bezpieczeństwo ruchu tego wymaga lub przy okazji służbowych przejazdów przedstawicieli władzy żeglugowej.

2. Stan przewozów sprawdzają Rejony Dróg Wodnych co najmniej dwa razy w roku, tj. na wiosnę i na jesieni.

§ 26.

Posiadacz względnie przewoźnik zobowiązany jest donieść władzy żeglugowej o wykonanych na przewozach remontach kapitalnych. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia władza żeglugowa zarządza na koszt właściciela rewizję stanu przewozu.

Postanowienia karne

§ 27.

1. Winni wykroczeń przeciw postanowieniom niniejszych przepisów lub zarządzeń w nich powołanych będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej na podstawie art. 15 Ustawy z 7.III.1950 o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26 z 1952 r., poz. 182).

2. Niezależnie od ścigania karnego do winnych wykroczeń stosowane będą sankcje przewidziane art. 16 wyż. cyt. Uchwały oraz grzywny, nakładane i ściągane w drodze doraźnych mandatów karnych przez organa władzy żeglugowej.

Postanowienia końcowe

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DYREKTOR
REJONU DRÓG WODNYCH
M. Lisiecki

Adres Redakcji: Radca Prawny Prez. W.R.N. w Lubline, ul. 22-go Lpca Nr 7, pokój Nr 6.
Adres Administracji: Prezydium W.R.N. w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 15 a.
Cena niniejszego numeru wynosi 90 gr.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie, oraz cennik ogłoszeń

Prenumerata roczna wynosi 18 złotych, półroczna 10 złotych.

Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 12 dni przed ukazaniem się numeru. Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10.50, od każdego następnego dokumentu 1.50. Prenumeratę uiszczać z góry, rachunków nie wysyła się. Należność wpłacać w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejski w Lublinie na r/k Wydziału Ogólno-Gospodarczego P. W. R. N. w Lublinie konto 808—95/1—537 (cz. 15. Dz. 5. Rozdz. 17)

L.D.Pr. — Buczka 12. Zam. 2598 — 25.VII — 3.VII 56 A - 7-2211
1500 A - 4 druk. mat. VII 60 g.